

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Bouyon un H. van Vliet)

Atbildētājs: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 29. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-225/07 un T-364/07 *Thomson Sales Europe/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasītāja prasību atcelt Komisijas 2007. gada 7. maija Lēmumu REM Nr. 03/05, kurā Francijas iestādēm ir norādīts, ka tās nebija tiesīgas atlaist ievadmuitas nodokļus Taizemē ražotiem krāsu televizoriem, kas norādīti to 2005. gada 14. septembra pieteikumā, kā arī atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2007. gada 20. jūlija vēstuli, kurā nav atzīts, ka būtu iegūtas tiesības neveikt pēcmuitošanas ievadmuitas nodokļu par minētajiem televizoriem piedziņu — Procedūra sakarā ar lūgumu atlaist nodokļus, pamatojoties uz Muitas kodeksa 239. pantu, kā arī neveikt minēto nodokļu pēcmuitošanas piedziņu, pamatojoties uz šī kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu — Tiesību uz aizstāvību neievērošana — Kļūda faktu juridiskajā kvalifikācijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Thomson Sales Europe atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 80, 27.03.2010.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 13. jūlijā iesniedza *Audiencia Provincial de Oviedo* (Spānija) — *Angel Lorenzo González Alonso/Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E*

(Lieta C-352/10)

(2010/C 288/29)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Oviedo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Angel Lorenzo González Alonso*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (¹), 3. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē šauri tādējādi, ka tā nav piemērojama līgumam, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām un ar kuru ir piedāvāta dzīvības apdrošināšana par prēmijas ikmēneša maksājumiem, kuru ir paredzēts dažādās proporcijās investēt noguldījumos ar fiksētu ienākuma likmi, noguldījumos ar mainīgo ienākuma likmi un pašas komercsabiedrības finanšu ieguldījumu produktos?

(¹) OV L 372, 31. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 19. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) — *Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (Sabam)/Netlog NV*

(Lieta C-360/10)

(2010/C 288/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (Sabam)*

Atbildētājs: *Netlog NV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīva 2001/29 (¹) un Direktīva 2004/48 (²), lasot kopā ar Direktīvu 95/46 (³), Direktīvu 2000/31 (⁴) un Direktīvu 2002/58 (⁵), it īpaši, interpretējot tās attiecībā uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. un 10. pantu, ļauj dalībvalstīm atļaut valsts tiesai, kurā notiek tiesvedība pēc būtības un pamatojoties vienīgi uz likumu normu, kurā

ir paredzēts, ka: “tā [valsts tiesa] var arī izdot izbeigšanas rīkojumu attiecībā pret starpniekiem, kuru pakalpojumus trešā persona izmanto, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības”, piespriet informācijas glabāšanas pakalpojumu sniedzējam attiecībā uz visiem klientiem *in abstracto* un preventīvi ieviest uz tās rēķina un bez ierobežojuma laikā šajos serveros uzglabātās informācijas lielas daļas filtrēšanas sistēmu, lai atklātu elektroniskās datnes, kas satur muzikālus, kinematogrāfiskus vai audiovizuālus darbus, uz kuriem SADAM apgalvo, ka tai ir tiesības, un pēc tam bloķēt to apmaiņu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 1. lpp.).
- (⁵) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. jūlijā iesniedza *Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso* (Portugāle) — *Maria de Jesus Barbosa Rodrigues/ Companhia de Seguros Zurich SA*

(Lieta C-363/10)

(2010/C 288/31)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Maria de Jesus Barbosa Rodrigues*

Atbildētāja: *Companhia de Seguros Zurich SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai transportlīdzekļu sadursmes gadījumā, kad neviens no vadītājiem nav vainojams nelaimes gadījumā, kura rezultātā viens no vadītājiem iet bojā, iespēja sadalīt atbildību par risku (*Código Civil* 506. panta 1. un 2. punkts), kas tieši ietekmē zaudējumu atlīdzības apmēru, kas ir maksājama personām, kurām uz to ir tiesības, proti, cietušā vecākiem, jo ietver šī apmēra samazinājumu vienādā proporcijā, ir pretrunā Kopienų tiesībām un konkrēti Pirmās direktīvas (Direktīvas 72/166/EEK) (¹) 3. panta 1. punktam, Otrās direktīvas (Direktīvas 84/5/EEK) (²) 2. panta 1. punktam un Trešās direktīvas (Direktīva 90/232/EEK) (³) 1. pantam, kā šīs tiesību normas ir interpretējusi Eiropas Kopienų Tiesā?

- (¹) Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.).
- (²) Padomes 1983. gada 30. decembra Direktīva 84/5/EEK Otrā direktīva par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV 1984, L 8, 17. lpp.).
- (³) Padomes 1990. gada 14. maija Direktīva 90/232/EEK Trešā direktīva par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 22. jūlijā — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-365/10)

(2010/C 288/32)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *A. Alcover San Pedro* un *D. Kukovec*)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, vairāku secīgu gadu garumā pārsniedzot pieļaujamās ikgadējās un diennakts PM10 koncentrācijas apkārtnējā gaisā robežvērtības, Slovēnijas Republika nav izpildījusi Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīvas 1999/30/EK par